

Treba nam više božićnog duha

Ponedjeljak, 24. prosinca

Badnjak. Pripreme za Božić. Što sam stariji, to više shvaćam zašto su ti dani tako posebni, zašto je Božić prijelomni trenutak u povijesti. Bio sam sa suprugom prije nekoliko mjeseci na kratkom putovanju po Anatoliji – to je prostor koji je poslije Svete Zemlje drugi epicentar kršćanstva iz kojeg su apostoli, nakon što su tu našli utočište pred rimskim progonima, širili kršćanstvo dalje prema Europi. Praktički su se svi događaji iz Novog zavjeta, a nakon Isusova uskrsnuća i uznesenja, dogodili tamo. Najvažnija je kuća Majke Božje u Efezu gdje ju je apostol Ivan odveo pred progonima u Jeruzalemu nakon Kristova uznesenja i gdje je i ona uznesena na nebo. U Anatoliji je 12 crkava koje se spominju na početku Ivanova Otkrivenja... Gledajući brojne ostatke raznih pretkršćanskih civilizacija i slušajući o okrutnom svjetonazoru i padu ljudskosti koje je za Rimskog Carstva doživjelo prema Rudolfu Steineru svoj vrhunac, postao sam svjestan činjenice da je samo Božje utjelovljenje na zemlji dalo snage apostolima da se, ne bojeći se mučeništva, suprotstave Božjom riječju tom zlu od kojeg je danas ostao samo kamen. Pa čak i od znamenitog Artemidina hrama koji je bio jedno od sedam svjetskih čuda.

Utorak, 25. prosinca

Božić. Usprkos kasnom odlasku na počinak zbog ponoćke, ujutro svi rano ustajemo i hitamo pod bor gdje je supruga u ime malog Isusa skrivečki porazmjestila darove. Malo nas hvata sjeta jer nas je još prije koju godinu bilo više oko bora, no dvojica sinova su se oženila, za današnje prilike vrlo mladi, već za vrijeme vrlo zahtjevnih fakulteta, pa će oni doći tek za ručak. Sjećam se svojih Božića na selu u ozračju siromašnog roditeljskog doma. Navlaže se oči, ali ne samo zbog sjećanja na djetinjstvo i pokojne roditelje, već i zbog sjećanja na vrijeme nevinosti kad je usprkos jugokomunističkom teroru božićnog duha bilo više negoli danas, u vrijeme nihilističke demokracije koja svojim „vrijednostima i dostignućima“ polako nadmašuje čak i krvavi poganluk Rimskog Carstva. Taj *poganluk* samo mijenja lica i on danas, umjesto bacanja u gladijatorske arene, neprestano raseljava Hrvate po cijelom svijetu i tjera ih u tuđinu iz ovih za život najljepših prostora na svijetu. Imao sam sreće posjetiti Hrvate u raznim dijelovima svijeta i svi su mi rekli kako se najtužnije osjećaju za Božić jer se tada i nostalgija poveća do neizdržljivih granica. Jedan mi je stariji Hrvat u Australiji rekao kako mu jedna od najneprirodnijih stvari bila slaviti Božić na + 40 i da se na to nikada nije naviknuo.